

Refrein:

Wij nemen u mee in ons dagelijks leven
naar Ninesota, de stad waar het gebeurt.
Waar orde en regels door ons zijn verdreven.
Waar wetteloosheid ons straatbeeld heeft gekleurd.

(Bonnie:)

4. Een baan schiet niet op om aan centen te komen
Ik zie het liever dat anderen dit doen
Wanneer ze op straat even lopen te dromen
dan sla ik toe en verdwijn snel met hun poen.
- Ook ben ik niet vies van wat grotere zaken.
Soms trek ik diep in de nacht er stil op uit.
Een raam of een deur is snel open te maken
en ik verdwijn daarna met een mooie buit.

- Jona:** *(terwijl Bonnie op hem afloopt:)* Ja, ik ben een vreemdeling. En nee, ik hèb niets vóór je en ik wil niets van je. Geen interesse!
- Bonnie:** Ik weet niet waar u het over heeft...
- Jona:** Nou, jij bent al de zoveelste die op mij afstapt. En iedereen verklaart me meteen voor vreemdeling en wil dan iets van me of heeft iets voor me. Zoals gezegd: Ik hèb niets en ik wil niets.
- Bonnie:** *(terwijl zij Jona vriendelijk de hand schudt:)* O, ik begrijp wat u bedoelt. Ja, daar heb ik zelf ook last van: al dat tuig op straat. Ze blijven je maar lastig vallen. *(Ze grijpt nu met beide handen de polsen van Jona beet en schudt opnieuw.)* Neeeeeee, ik wil u namens onze stad van harte welkom heten. Ik weet het: de stad heeft bij velen een slechte naam, maar ik wil u zeggen dat deze stad ook goede en mooie kanten heeft.
- Jona:** Ja, dat zal best, maar daar ben ik niet voor gekomen.
- Bonnie:** *(terwijl zij de polsen van Jona loslaat (ze heeft inmiddels Jona's horloge gestolen:))* O, prima. *(ze gaat er snel vandoor).*
- Jona:** *(verbaasd vanwege het abrupte einde van het gesprek)* Nou, uh, dus dat... *(dan weer zichzelf:)* *(merkt dan dat zijn horloge verdwenen is en kijkt in paniek om zich heen)* Mijn horloge! Ik had 'm toch net nog? Ja, in de trein had ik 'm zéker nog. Ook toen ik uitstapte. Wacht 's... Die griet van zo-even... Die zo quasi vriendelijk was... Wat een rat! *(ziet dan de agent)* Agent!
- Herman:** Ja heer, hoe kan ik u van dienst zijn?
- Jona:** Nou, ten eerste mag ik toch hopen dat u wèl betrouwbaar bent.
- Herman:** *(lachend:)* Daar gaan wel wèl van uit, hè meneer, daar gaan we wel van uit...
- Jona:** Nou goed.... Ik ben zojuist beroofd van mijn horloge.
- Herman:** Beroofd... tja, dat is een ernstig feit.
- Jona:** Ja, dat is het zeker. Een héél ernstig feit.
- Herman:** *(nadenkend:)* Een héél ernstig feit...
- Jona:** Dat zeg ik...
- Herman:** Dat zou bestraft moeten worden.
- Jona:** *(cynisch:)* Jôh...
- Herman:** Maar ja...
- Jona:** Wat: Maar ja...?
- Herman:** Dan moet de dader wel eerst gepakt worden.
- Jona:** Dit méén je niet!